

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

powiatu tczewskiego.

Nr. 4.

Tczew, dnia 31-go stycznia 1924 r.

Rok V.

Przedpłata:
miesięcznie 3000000, — mk.

ORĘDOWNIK POWIATOWY
wychodzi co czwartek.

Ogłoszenia
przyjmuje się za opłatą
20000 mk za 1-lam wiersz
milimetrowy.

Administracja Wydział Powiatowy Tczew.

Telefon nr. 40 i 60.

Treść:

34. Rozporządzenie IV. Ministra Skarbu z dnia 1. 1. 24 r. w celu wykonania art. 1—7 ustawy z dnia 11. 8. 23 r. o podatku majątkowym.
35. Rozp. Prezydenta R. P. z dnia 15. 1. 24 r. o poborze drugiej zaliczki na poczet podatku majątkowego.
36. Opodatkowanie dochodów z uposażeń służbowych emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę.
37. Wstrzymanie opłaty udziału powiatu w kosztach utrzymania chorych gminnych ubogich w zakładach krajow.
38. Urzędowanie Sądu przemysłowego w Tczewie od 1. 2. 24.
39. Usuwanie śniegu z dróg publicznych.
40. Opłata stemplowa podań w sprawie służby wojskowej.
41. Choroby raka ziemniaczanego.
42. Rejestracja b. jeńców rosyjskich z wojny światowej.
43. Podział pracowników rolnych w grupy zarobkowe.
44. Sprostowanie grup tabeli obliczenie składek ogłoszonej dnia 17. 1. 24 r.

34)

Rozporządzenie IV.

Ministra Skarbu

z dnia 1 stycznia 1924 r.

w celu wykonania art. 1 do 7 ustawy z dnia 11-go sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym.

Dz. U. nr. 4 poz. 32.

Na mocy art. 90 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. nr. 94 poz. 746) zarządza się co następuje:
Do art. 2 ustawy.

Obowiązek podatkowy.

§ 1. Obowiązek opłacania podatku majątkowego obciąża osoby fizyczne i spadki wakujące (nieobjęte) oraz osoby prawne.

Obowiązek ten może być albo całkowity albo częściowy, zależnie od tego czy dane osoby (spadki) podlegają podatkowi od wartości całego majątku, czy też tylko od wartości części majątku.

Osoby, obowiązane do opłacania podatku od wartości całego majątku.

§ 2. Od wartości całego majątku podatek opłacają:

1) osoby fizyczne, mające na obszarze Rzeczypospolitej miejsce zamieszkania lub przebywające na obszarze dłużej niż rok;

2) spadki wakujące (nieobjęte po osobach wymienionych pod 1);

3) osoby prawne, mające siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. Do osób prawnych zalicza ustawa również spółki firmowe i firmowo-komandytowe (jawne spółki handlowe). Za siedzibę osoby prawnej uważa się to miejsce w którym znajduje się główny zarząd teje osoby.

Do wartości podlegającego podatkowi majątku nie dolicza się jednak wartości nieruchomości, znajdujących się poza obszarem Rzeczypospolitej Polskiej oraz kapitałów zakładowych i obrotowych, służących poza obszarem Rzeczypospolitej do prowadzenia gospodarstwa rolnego lub leśnego, górnictwa przedsiębiorstwa rolnego lub leśnego.

handlowego, o ile tego rodzaju przedmioty majątkowe:

- a) należą do osób fizycznych i spadków wających (nieobjętych);
- b) zostały nabyte lub ulokowane zagranicą przed dniem 31 grudnia 1918 r.;
- c) zostały pociągnięte do podatku tego samego rodzaju w kraju, w którym się znajdują, a odnośne państwo postępuje według zasad wzajemności co do takich samych przedmiotów majątkowych znajdujących się w Polsce.

Okoliczności, czy wymienione wyżej majątki zostały nabyte lub ulokowane zagranicą przed 31 grudnia 1918 r. oraz, czy majątki te podlegają podatkowi majątkowemu zagranicą, winien udowodnić płatnik przed wymiarem podatku.

Jeżeli jednak w postępowaniu wymiarowem okaże się, że podatek jest mniejszy od podatku majątkowego, przypadającego do uiszczenia na zasadzie ustawy obowiązującej w Polsce, w takim razie zwolnienie może być przyznane tylko do wysokości podatku zagranicznego.

Wyrażony w obcej walucie podatek przelicza się w celu porównania go z podatkiem w Polsce na marki polskie według kursu giełdy warszawskiej w dniu 1 lipca 1923 r., a otrzymaną kwotę marek — na franki złote, przyjmując 1 frank złoty 20.000 mk.

O ile zachodzą wątpliwości, czy podatek zagraniczny należy uważać za równoznaczny z podatkiem majątkowym w Polsce, oraz czy odnośne państwo przestrzega zasad wzajemności — rozstrzyga Minister Skarbu.

Natomiast podlega podatkowi majątek wyżej wymienionych osób, o ile został nabyty lub ulokowany zagranicą po roku 1918, bez względu na obłożenie go równoznacznym podatkiem zagranicznym.

Znajdujący się zagranicą majątek osób prawnych, wymienionych w ustępie 3) nin. paragrafu podlega zawsze opodatkowaniu.

Osoby, obowiązane do opłacania podatku od wartości części majątku.

§ 3. Osoby fizyczne, które nie mają miejsca zamieszkania na obszarze Rzeczypospolitej lub nie przebywają na tymże obszarze dłużej niż rok, oraz spadki wakujące (nieobjęte) po tychże osobach opłacają podatek tylko od wartości:

- a) nieruchomości położonych na obszarze Rzeczypospolitej, jak również wierzytelności zabezpieczonych na takich nieruchomościach;
- b) kapitału zakładowego i obrotowego, służącego do prowadzenia gospodarstwa rolnego lub leśnego, górnictwa, przedsiębiorstwa przemysłowego lub handlowego na obszarze Rzeczypospolitej.

Osoby prawne, nie mające siedziby na obszarze Rzeczypospolitej opłacają podatek tylko od wartości tej części majątku, która znajduje się w granicach Rzeczypospolitej.

Do art. 3 ustawy.

Zwolnienia od podatku.

§ 4. Ustawa rozróżnia zwolnienia podmiotowe i przedmiotowe.

A. Ze zwolnień podmiotowych korzystają:

1. Państwo, związki samorządowe (powiaty, gminy polityczne i wyznaniowe itp.) oraz przymusowe związki prawa publicznego (kasy chorych zakłady ubezpieczenia robotników na wypadek choroby i nieszczęść, Izby handlowe przemysłowe, rękodzielnicze, notarialne, adwokackie, lekarskie itp.);

2. Spółdzielnie mieszkaniowe dla budowy nowych domów oraz spółdzielnie spożywcze zasilane przez Skarb Państwa, a należące do związków rewizyjnych.

Przez spółdzielnie mieszkaniowe dla budowy nowych domów rozumieć należy tylko takie spółdzielnie, których majątek pozostaje wyłącznie ich własnością, członkowie zaś korzystają jedynie z mieszkań w charakterze wyłącznych i lokatorów.

Przez spółdzielnie spożywcze rozumieć należy te spółdzielnie, których podstawowy przedmiot przedsiębiorstwa w myśl statutu i faktycznie polega na dostarczeniu członkom przedmiotów, potrzebnych w ich gospodarstwie do bezpośredniego zużycia, a nie do handlu lub przerobku celem odsprzedaży. Spółdzielnie te, jeżeli należą do związków rewizyjnych (art. 68 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach, Dz. U. R. P. nr. 111, poz. 733) są wolne od podatku, o ile otrzymują zasiłki ze Skarbu Państwa bądź to w postaci kredytu, subwencji, gwarancji, bądź też w postaci artykułów pierwszej potrzeby, otrzymywanych na kredyt. Ze zwolnienia od podatku korzystają spółdzielnie i wówczas, gdy same zasiłków ze Skarbu Państwa bezpośrednio nie otrzymują, są jednakże członkami central gospodarczych, zorganizowanych jako spółdzielnie na podstawie przytoczonej wyżej ustawy z dnia 29-go października 1920 r., o ile centrale te są zasilane przez Skarb Państwa. Do central gospodarczych spółdzielni zalicza się również Centralna Kasa Spótek Rolniczych w Krakowie (Dz. P. P. P. z roku 1919 nr. 15 poz. 213).

Spółdzielnie spożywcze, będące jednocześnie związkami rewizyjnymi (art. 70 ustawy o spółdzielniach) traktuje się narówni ze spółdzielniami, należącymi do wspomnianych związków.

3. Związki zawodowe robotnicze i urzędnicze pod warunkiem, że nie trudnią się transakcjami handlowymi.

Do powyższych związków należą zrzeszenia, mające na celu obronę interesów zawodowych, a grupujące pracowników fizycznych lub umysłowych, którzy pobierają uposażenie służbowe, emerytury lub wynagrodzenia za najemną pracę.

4. Wszystkie osoby, których cały majątek nie przekracza 3 000 franków złotych.

5. Właściciele obszarów leśnych na przestrzeniach, obłożonych daniną lasową w myśl ustawy z dnia 6 lipca 1923. (Dz. U. R. P. nr. 87 poz. 676) odnośnie do wartości całego drzewostanu na tych przestrzeniach, z wyłączeniem jednak gruntów, znajdujących się pod lasem (drzewostanem), których wartość podlega opodatkowaniu

Jako obszar leśny na przestrzeni obłożonej daniną lasową należy uważać cały obszar leśny na tej przestrzeni, z której na podstawie dziesięcioletnich lub pięcioletnich etatów rębnych przypada do uiszczenia trzydziestoprocentowa danina lasowa.

Również wolni są od podatków właściciele całej masy drzewnej, która obłożona została daniną lasową w myśl powołanej ustawy.

B. Ze względu na przedmiot podatku wyłącza się z podstaw opodatkowania:

- 1) biblioteki i zbiory naukowe bez względu na ich wartość (zarówno publiczne, jak i prywatne);
- 2) meble odzież i sprzęty domowe, służące do osobistego użytku płatników oraz ich rodzin (art. 6, część pierwsza ustawy), o ile łączna wartość tych przedmiotów nie przekracza kwoty 5 000 franków złotych.

Przykłady:

- a) Płatnik posiada urządzenie domowe, którego wartość oszacowano na 4,800 fr. zł.
a nadto inne przedmioty majątkowe, których wartość oszacowano na 2,500 fr. zł.
Czyli łącznie na 7,300 fr. zł.

W tym wypadku płatnik wolny jest od podatku.

- b) Płatnik posiada urządzenie domowe, którego wartość oszacowano na 5,00 fr. zł.
a nadto inne przedmioty majątkowe, których wartość oszacowano na 5,000 fr. zł.
Płatnik podlega podatkowi tylko od 3,500 fr. zł.

- c) Płatnik posiada urządzenie domowe wartości 6.000 fr. zł. oraz inne przedmioty majątkowe wartości 2.000 fr. zł. W tym wypadku płatnik podlega podatkowi od 8.000 fr. zł.

3. Ziemie nadane żołnierzom Wojska Polskiego na zasadzie ustawy z dnia 17 grudnia (Dz. U. R. P. z roku 1921 nr. 4 poz. 18) Tytuł nadania wi-

nien płatnik udowodnić dokumentem nadawczym, wydanym przez właściwe władze państwowe;

4. Gospodarstwa osadników na Kresach Wschodnich o ile:

- a) nabyte zostały na zasadach ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. nr. 70 poz. 462),
- b) obszar ich nie przekracza 20 ha,
- c) do dnia 1 lipca 1923 r. nie zostały w całości zabudowane i
- d) płatnik nie posiada innego majątku nieruchomego.

Za niezabudowanie w całości należy uważać takie gospodarstwo, które w dniu 1. lipca 1923 r. nie posiadało budynków, koniecznych do prowadzenia danego gospodarstwa.

Powyższe zwolnienie przyznaje się na obszarze: całego województwa, nowogrodzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz okręgu administracyjnego wileńskiego;

Z województwa białostockiego, powiatów: białostockiego, białowieskiego, bielskiego, grodzieńskiego, sokolskiego, wolkowyskiego;

Z województwa lubelskiego, powiatów: bialskiego, chełmskiego, hrubieszowskiego, konstantynoskiego, tomaszowskiego, włodawskiego;

całego województwa tarnopolskiego i stanisławowskiego;

Z województwa lwowskiego, powiatów: bobreckiego, cieszanoskiego, drohobyckiego, grodeckiego, jaworowskiego, lwowskiego, rawskiego, rudeckiego, sokalskiego, żółkiewskiego.

5. Polskie pożyczki państwowe;

6. Majątki lub ich części, które służą bezpośrednio celom kultu religijnego, naukowym, oświatowym kulturalnym, dobroczynnym i sanitarnym, lub których dochody obracane są wyłącznie na powyższe cele.

Tylko od majątków lub ich części, służących celom kultu religijnego, wymaga ustawa aby one tym celom służyły bezpośrednio. Do tego rodzaju należą majątki (nieruchome i ruchome), które są przeznaczone i używane wyłącznie na potrzeby kultu religijnego np. świątynie wyznań uznanych w Państwie wraz z placami, skarbcem i inwentarzem, budynki mieszkalne duszpasterzy i służby świątyniowej, cmentarze. Natomiast podlegają podatkowi wszystkie majątki (nieruchome i ruchome) które są własnością osób albo korporacji dochodowych, lub pozostają w ich użytkowaniu. W tym ostatnim wypadku użytkownik płaci podatek majątkowy tylko od wartości prawa użytkowania, określonej na zasadzie § 17 rozp. Min Skarbu z dnia 15 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. nr. 123 poz. 996).

7. Nowowznoszone budowle w miastach, określonych w art. 1 ustawy z d. 22 września 22 r. (Dz. U. R. P. nr. 88, poz. 786) o ulgach dla nowowzno-

szonych budowli. Uwolnienie to ma zastosowanie tylko do budowli wznoszonych w miastach. Do miast zalicza się miejscowości, określone w § 2 rozp. Min. Skarbu z d. 28 kwietnia 22 r. (Dz. U. R. P. nr. 34, poz. 292).

8. Gospodarstwa rolne na terenie Ziemi wschodnich, nie przekraczając obszaru 15 ha., o ile zabudowania ich zostały zniszczone przez wojnę, i o ile właściciele ich w dniu 1 lipca 1923 r. posiadali tylko jedno zabudowanie gospodarcze, a nie posiadali żadnego budynku mieszkalnego.

Powyżej wyliczone warunki muszą zachodzić równocześnie.

Zwolnienia wspomniane w ustępie 8 dotyczące obszarów, określonych w ostatniej części ustępu 4 niniejszego paragrafu.

Do art. 5 ustawy.

§ 5. Przedmiotem podatku majątkowego jest wszelki majątek nieruchomy i ruchomy osoby opodatkowanej (§ 2 i § 3 nin. rozp.) po potrąceniu długów i ciężarów, które majątek ten zmniejszają. Tak dla majątku, jakoteż dla długów i ciężarów miarodajnym jest stan faktyczny w dniu 1 lipca 1923 r.

Jeżeli opodatkowaniu podlega tylko część majątku płatnika, wówczas potrąca się tylko długi i ciężary, które obciążają opodatkowaną część majątku i pozostają w związku z jej nabyciem lub ulepszeniem. Wykazanie tego związku jest obowiązkiem płatnika.

Do art. 6 część pierwsza.

§ 6. Przy wymiarze podatku majątkowego dolicza się do majątku głowy rodziny (płatnika) majątek jej małżonka i niewłasnowolnych krewnych zstępnych o ile osoby te prowadzą wspólne gospodarstwo domowe z głową rodziny. W wypadkach zaś, gdy krewni zstępni są własnowolnieni lub nieprowadzą wspólnego gospodarstwa z głową rodziny, wówczas majątek ich nie będzie doliczany do majątku płatnika, lecz stanowić będzie odrębny przedmiot podatkowy.

Do art. 6, część druga.

§ 7. Akcje i udziały krajowych towarzystw i spółek wyłącza się z podstaw opodatkowania osób, które posiadają takie akcje i udziały.

W analogiczny sposób należy traktować udziały w spółkach firmowych i firmowo-komandytowych (jawnych spółkach handlowych).

O ile jednak płatnik posiada akcje lub udziały zagranicznych towarzystw i spółek, to wartość tych akcji, względnie udziałów, należy doliczyć do majątku ich posiadacza.

§ 8. Wartość poszczególnych przedmiotów, wchodzących w skład majątku płatnika, oblicza się w ogólności wedle ich przeciętnej wartości obiegowej, jaką posiadały w dniu 1 lipca 1923 r.

Wartość tę należy obliczyć na podstawie norm szacunkowych, zawartych w rozporządzeniu II, Ministra Skarbu z dnia 15 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. nr. 123 poz. 996) o ustaleniu wartości przedmiotów majątkowych.

Przy oszacowaniu długów, wyrażonych w rublach, koronach austriacko-węgierskich i markach niemieckich, należy kierować się przewalutowaniami miejscowemi, które były stosowane przy spłacie tego rodzaju długów w okresie czerwiec-lipiec 1923 r. Długi te należy przeliczyć na marki polskie według przeciętnego kursu, jaki był przyjmowany przy spłatach w danym okręgu szacunkowym, przyczem należy uwzględnić okres powstania długów.

Wiadomości o wyżej wspomnianych przewalutowaniach należy poczerpnąć od notariuszów, zarządów instytucji kredytowych i z innych t. p. kompetentnych źródeł.

Długi wyrażone w innych obcych walutach przelicza się na marki polskie według kursu giełdy warszawskiej w dniu 1 lipca 1923 r.

Długi zaciągnięte w markach polskich przyjmuje się w wysokości nominalnej.

Za ciężary uważa się wszelkie oparte na tytule prawnym powinności na rzecz innych osób, renty i inne powtarzając się świadczenia w gotówce lub naturze.

Przy ustalaniu wartości ciężarów należy odpowiednio stosować przepisy §§ 7 i 16 rozp. II. Ministra Skarbu oraz postanowienia poprzedniej części niniejszego paragrafu, dotyczące oszacowania długów.

Czysta wartość majątku płatnika ustala się w markach polskich, a następnie przelicza się na franki złote według kursu 1 frank złoty równa się 20,000 mrk.

§ 9. Odnosnie do posiadłości gruntowych na obszarze województw: nowogrodzkiego, poleskiego, wołyńskiego i powiatów: grodzieńskiego, wolkowyskiego, lidzkiego, wołyńskiego, wilejskiego, oszmiańskiego, wileńskiego, trockiego, święciańskiego, brasławskiego, duniłowiczowskiego, dziśnieńskiego oraz gmin: białowiejskiej, masiewskiej i suchoposkiej powiatu bielskiego, należy za ciężar uważać wynikające z ustawy z dnia 21-go września 1922 r. (Dz. U. R. P. nr. 90 poz. 822) zobowiązania na rzecz osób, określonych w art. 1 powołanej ustawy.

Również zobowiązania na rzecz drobnych dzierżawców rolnych z mocy ustaw. z dn. 3 lipca 1919 r. (Dz. U. R. P. nr. 57 poz. 345) i z dn. 2 lipca 1920 (Dz. U. R. P. nr. 56 poz. 346) uważać należy na ciężar w stosunku do właścicieli wypuszczonych w dzierżawę gruntów.

Za podstawę obliczenia wartości powyżej rze- czonych ciężarów należy przyjąć różnice między

wartością przeciętnej rocznej tenuty dzierżawnej, opłacanej w tym samym okręgu szacunkowym z takich samych obszarów gruntowych, a wartością rocznej tenuty dzierżawnej płaconej faktycznie właścicielowi (płatnikowi) przez osoby, korzystające z uprawnień, wynikających z powołanych wyżej ustaw. Różnice przedstawiającą roczny ubytek w dochodach z danego obszaru gruntów, należy skapitalizować w myśl § 7 rozp. II Ministra Skarbu i potrącić z ogólnej wartości majątku płatnika.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Minister Skarbu:

(—) W. Grabski.

Ogłasza się.

T c z e w, dnia 21. stycznia 1924 r.

Wp. I 868/24.

Starosta

35)

Rozporządzenie

z dnia 15. stycznia 1924 r. Dz. U. Nr. 5 poz. 38
o poborze drugiej zaliczki na poczet podatku majątkowego.

Na mocy art. 1 ustęp 1 b i art. 2 ustawy o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej z dnia 11. stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. No. 4 poz. 28) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 14 stycznia 1924 r. zarządzam co następuje:

Art. 1. Oprócz zaliczki na poczet podatku majątkowego, przewidzianej w części ostatniej art. 32 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 746), będzie pobrana 2 zaliczka na poczet tego podatku.

Art. 2. Drugą zaliczkę (art. 1 nin. rozp.) opłacają:

1) wszyscy płatnicy, którym wymierzono pierwszą zaliczkę na poczet podatku majątkowego w myśl ostatniej części art. 32 ustawy z dnia 11-go sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 746);

2) na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego nadto, oprócz płatników pod 1) wymienionych, także płatnicy wolni od podatku obrotowego według niemieckiej ustawy o podatku obrotowym z dnia 24. grudnia 1919 r. (Dz. U. Rz. str. 2157) w brzmieniu ustawy z dnia 8. kwietnia 1922 r. (Dz. ust. Rzeszy str. 373) a wykonywujące przedsiębiorstwa bankowe, kantory wymiany oraz przedsiębiorstwa pośrednictwa handlow.

Art. 3. Za podstawę obliczenia drugiej zaliczki przyjmuje się:

1) dla płatników, wymienionych w ustępie 1 art. 2 niniejszego rozporządzenia kwotę przepisu pierwszej zaliczki;

2) dla płatników, wymienionych w ustępie 2 art. 2 niniejszego rozporządzenia dwukrotną pełną kwotę idealnego podatku obrotowego, obliczonego w wysokości 5 proc. obrotu, osiągniętego w pierwszym półroczu 1923 r.

Art. 4. Wysokość zaliczki obliczoną będzie przez przeliczenie na franki złote kwot przewidzianych w art. 3 nin. rozp. w następujący sposób:

1) dla płatników podatku gruntowego i budynkowego (ustęp 1 ostatniej części art. 32 powołanej ustawy o podatku majątkowym) według stosunku 1 franka złoty = 3,500 mk.;

2) dla płatników podatku przemysłowego (ustęp 2 ostatniej części art. 32 powołanej ustawy o podatku majątkowym) według stosunku 1 frank złoty = 36.000 mk.;

3) dla płatników podatku obrotowego, płatnego i idealnego (ustęp II ostatniej części artykułu 32 powołanej ustawy o podatku majątkowym i ustęp 2 art. 3 nin. rozp.) według stosunku 1 frank złoty = 12,000 mk.

Art. 5. Zaliczkę winni płatnicy sami obliczyć i wpłacić bez oddzielnych zawiadomień w dwóch równych ratach, płatnych w następujących terminach:

- a) pierwsza rata w czasie od 25 stycznia do 25 lutego 1924 r.;
- b) druga rata w czasie od 26 lutego do 26 marca 1924 r.

Art. 6. Kwoty zaliczki obliczone we frankach złotych mogą być wpłacane:

1) markami, według kursu franka złotego, określonego przez Ministra Skarbu w myśl art. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. nr. 127 poz. 1044), a ogłaszanego w Monitorze Polskim;

2) walutami obcemi, których gatunek i kurs przeliczenia na franki złote ustali Minister Skarbu.

Dobrowolnie uiszczone kwoty na poczet podatku majątkowego będą zarachowane na niniejszą zaliczkę.

Art. 7. Kwoty zaliczki mogą być wpłacone:

- a) markami w kasach skarbowych, bądź bezpośrednio, bądź też za pośrednictwem Pocztovej Kasy Oszczędności lub Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej;
- b) walutami obcemi wyłącznie w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej w Warszawie i jej oddziałach prowincjonalnych.

Minister Skarbu władny jest upoważnić do przyjmowania wpłat zaliczki również kasy komunalne lub prywatne instytucje finansowe.

Art. 8. Kwoty zaliczki, nieuiszczone w terminach płatności (art. 5 nin. rozp.) będą ściągnięte przymusowo wraz z karami za zwłokę w wysokości 2 proc. miesięcznie oraz kosztami egzekucyjnymi,

określonymi w ustawie z dnia 9 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. nr. 31 poz. 189).

Art. 9. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu

Art. 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) S. Wojciechowski.

Prezes Rady Minister i Min. Skarbu:

(—) W. Grabski.

Ogłasza się.

T c z e w, dnia 21 stycznia 1924 r.

Wp. I. 869,24.

Starosta

36)

Obwieszczenie

Dot. opodatkowania dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę.

W myśl ustawy z dnia 16. 6. 1923 r. (Dz. U. R. P. nr. 67 poz. 521) w przedmiocie niektórych zmian w przepisach o państwowym podatku dochodowym obowiązujących w b. dz. pr. na mocy pruskiej ustawy z dnia 19. 6. 1906 r. 76. Pr. prusk. str. 259), ustawy z dnia 19. 12. 1919 r. (Dz. U.

R. P. nr. 98 poz. 520), oraz ustawy z dnia 6. 4. 1922 r. (Dz. U. R. P. nr. 33 poz. 266) wzywam niniejszem pp. Sołtysów i Przełożonych obszarów dworskich, ażeby sporządzili i przesłali mi do dnia 20. 2. 1924 r. wykaz wszystkich tych osób, które pobierają uposażenie służbowe, emerytury i wynagrodzenia za najemną pracę, których wysokość obliczona w stosunku rocznym wynosiła dnia 1. 7. 1923 r. mk. 15 120 000,00 — o ile się rozchodzi o płace otrzymane z góry wzgl. 30. 6. 1923 r. o ile się rozchodzi o tego rodzaju wynagrodzenia płatne z dołu.

Za podstawę podatku przyjmuje się wysokość uposażeń, wzgl. wynagrodzeń bieżących, otrzymywanych zarówno w pieniądzu jak i w naturze, obliczonych w stosunku rocznym.

Dochody te opodatkowuje się w całości i nie stosuje się do nich obliczeń, tudzież zniżek podatkowych, przewidzianych w §§ 8, 19 i 20 pruskiej ustawy z dnia 19. 6. 1906 r.

Wartość dochodów w naturze oblicza się podług cen w dniu 1. 7. 23 jeżeli się rozchodzi o płacę z góry wzgl. w dniu 30. 9. 1923 r. jeżeli rozchodzi się o płacę z dołu.

Wykaz wyżej wymieniony należy sporządzić wedle niżej podanego wzoru:

Licz. bież.	Imię i nazwisko pracobiorcy	Zawód	Miejsce zamieszkania	Imię i nazwisko pracodawcy	Mieszkanie	Wynagrodzenie wynosiło dnia 30. 6. 23 r.			Wynagrodzenie wynosiło d. 1. 7. 23 r.		Wartość mieszkania
						w gotówce	w naturze (zboże, rola etc.)	Wartość mieszkania	w gotówce	w naturze	

T c z e w, dnia 28-go stycznia 1924 r.

Wp III. 392,24.

Starosta.

37)

Obwieszczenie

Wstrzymanie opłaty udziału powiatu w kosztach utrzymania chorych gminnych ubogich w zakładach krajowych.

Dotychczas opłacał powiat bez osobnego wnio-

sku gmin 2/3 kosztów, wynikających z utrzymania gminnych ubogich, umysłowo chorych, ociemniałych i głuchoniemych w zakładach, wspierając się na §§ 31, a 65 ustawy wykonawczej do ustawy o siedzibie zasiłkowej z dnia 30 maja 1908 r., postanowił Wydział Powiatowy wstrzymać u-

dział powiatu w kosztach, wynikających z utrzymywania tych chorych.

Na przyszłość winne gminy, które obowiązane są do utrzymywania chorych tych kategorii w zakładach, stawiać wnioski do Wydziału Pow. z dokładnem umotywowaniem o przejęcie przez powiat 2/3 zapłaconych kosztów.

Do wniosku podać należy:

- a) imię i nazwisko chorego,
- b) jego stan majątkowy,
- c) jakie pobiera renty, skąd i w jakiej wysokości,
- d) kto jest zobowiązany z rodziny chorego do utrzymania go.

Zaznaczam przy tej sposobności z naciskiem, że nie w każdym wypadku jest gmina zobowiązana utrzymywać umysł chorego, wzgl. ociemniałego i głuchoniemego w zakładach krajowych na swój koszt. Zobowiązani są raczej do ponoszenia kosztów w 1-szym rzędzie rodzice i dzieci chorego, nawet jeszcze jego wnuki. O ile dopiero wykaże się ich niemożność ponoszenia kosztów wstępuje w ich miejsce gmina. Zdarzyć się może jeszcze taki wypadek, że rodzice, dzieci i wnuki chorego nie są w stanie ponosić **całych** kosztów utrzymania chorego, w takim razie powinna gmina sciągnąć od nich możliwie wysoką sumę, a resztę kosztów zapłacić.

T c z e w, dnia 24 stycznia 1924 r.

Wp. V. 266/23.

Starosta.

38)

Obwieszczenie

Wobec tego, że z dniem 1 lutego b. r. rozpoczyna urzędowanie Sąd Przemysłowy w Tczewie, ustaje z dniem tym kompetencja burmistrzów i wójtów do załatwiania sporów należących do sądów przemysłowych, przewidziane w § 76 ust. o sądach przemysłowych.

Począwszy od tego dnia należy kierować strony, zgłaszające się z takimi sprawami do Sądu przemysłowego w Tczewie. Sprawy takie, w których urzędowanie burmistrz lub wójt przed dniem 1 lutego b. r. już rozpoczął, należy załatwić ostatecznie a sprawy, w których jeszcze żadna czynność urzędowa nie została przedsięwzięta, należy odstąpić Sądowi Przemysłowemu w Tczewie.

T c z e w, dnia 22 stycznia 1924 r.

(—) C h u d z i ń s k i.

Ogłasza się.

T c z e w, dnia 23 stycznia 1924 r.

Wp. I. 746/24.

Starosta.

39)

Obwieszczenie

Dot. usuwania śniegu z dróg publicznych.

Ostatni spad śniegu uniemożliwił zupełnie ruch

na wszystkich drogach publicznych. W myśl ustawy z dnia 1. lipca 1912 r. zbiór ustaw str. 187 o czyszczeniu dróg publicznych, do którego należy także usuwanie śniegu, zobowiązane są gminy względnie obszary dworskie usuwać go z dróg, należących do ich obwodów. Wzywam wobec tego wszystkie gminy i obszary dworskie do ścisłego wykonania tych swoich obowiązków. Panom wójtom polecam baczne czuwanie nad wykonaniem.

Pozatem zechcą gminy i obszary dworskie, o ile możliwości, w potrzebie stawić bezpłatnie do dyspozycji konie i ludzi do usuwania śniegu z dróg powiatow., albowiem leży to w interesie wszystkich obywateli powiatu. W tym względzie otrzymali pp. drogomistrzowie polecenie w razie potrzeby zgłaszać się w tych gminach względnie obszarach dworskich, gdzie pomoc będzie koniecznie potrzebna.

T c z e w, dnia 21 stycznia 1924.

St 772/24.

Starosta.

40)

Obwieszczenie

Oplata stempłowa od podań w sprawie służby wojskowej.

Podania osób cywilnych w sprawie poszukiwania osób wojskowych są wolne od opłaty stempłowej w myśl par. 6 p. b. przepisów z dnia 24 4. 23 w przedmiocie opłat stempłowych od podań oraz świadectw urzędowych (Dz. Ust. R. P. nr. 44 poz. 298).

Wobec tego unieważnia się punkt 4 drugiej części obwieszczenia z dnia 19 10. 23 L. dz. 8083 Ored. Pow. nr: 43 na rok 1923. poz. 449 jako sprzeczny z przytoczonym rozporządzeniem.

T c z e w, dnia 24 stycznia 1924 r.

766 24 St.

Starosta.

41)

Obwieszczenie.

Choroby raka ziemniaczanego.

Wobec szerzenia się choroby raka ziemniaczanego w pobliżu granic Rzeczypospolitej, należy dotożyć wszelkich starań, aby ewentualne wypadki pojawienia się tej choroby były niezwłocznie komunikowane przezemnie Państwowemu Naukowemu Instytutowi w Bydgoszczy. Przewidziany jest zakaz importu ziemniaków z Czechosłowacji i z Niemiec z wyjątkiem tych wypadków, gdy ziemniaki sprowadzane będą dla celów naukowych za specjalnem zezwoleniem Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

T c z e w, dnia 19 stycznia 1924 r.

St. 507/24.

Starosta.

42)

Obwieszczenie

dot.: rejestracji b. jeńców rosyjskich z wojny światowej.

Magistrat w Tczewie i panowie sołtysi i przełożeni obszarów dworskich nadesłali mi do 10-go lutego r. b. spis wszystkich b. jeńców rosyjskich z wojny światowej wedle wzoru poniżej podanego:

L. b.	Nazwisko	Imię	Data i miejsce urodzenia	zawód	stopień wojsk.	kiedy dostał się do niewoli i gdzie	gdzie przebywał od czasu wzięcia do niewoli	opinia

terminu należy ściśle dotrzymać.

Tczew, dnia 21-go stycznia 1924 r.
St. 680/24.

Starosta.

43)

Obwieszczenie.

Pracowników rolnych dzieli się w myśl okólnika nr. 7224 Okręg Urzędu Ubezpieczeń w Poznaniu z dniem 21 stycznia w następujące grupy zarobkowe:

Deputanci	grupa 20
Szarwarkowi od lat 14—16	" 10
" " " 16—18	" 11
" " " 18—21	" 13
" ponad " 21	" 15
Robotnicy sez. mężczyźni	" 18
" " kobiety	" 15
" wolni	" 18

Utrzymanie dzienne służących wynosi 1.255.000 marek.

Tczew, dnia 25 stycznia 1924 r.

Powiatowa Kasa Chorych na powiat Tczew.

(—) Schlesier, (—) Szymański,
przewodniczący. dyrektor.

44)

Sprostowanie

następujących grup tabeli obliczenia składek ogłoszonej z dnia 17. I. 24 r.

składki tygodniowe

Gr. 1	całość $8\frac{2}{5}\%$ płacy ustaw.	266.000
	$\frac{2}{5}$ 106.400 $\frac{3}{5}$ 159.600	
Gr. 10	całość $8\frac{3}{5}\%$ płacy ustaw.	728.000
	$\frac{2}{5}$ 291.200 $\frac{3}{5}$ 436.800	
Gr. 16	całość $8\frac{3}{5}\%$ płacy ustaw.	1.540.000
	$\frac{2}{5}$ 616.000 $\frac{3}{5}$ 924.000	
Gr. 22	całość $8\frac{3}{5}\%$ płacy ustaw.	2.968.000
	$\frac{2}{5}$ 1.187.200 $\frac{3}{5}$ 1.780.800	

Powiatowa Kasa Chorych na powiat Tczew.